

Gillesager. 4. december 2007.

Til Procesbevillingsnævnet, Velfærdsministeren, Justitsministeren,
Integrationsministeren, Finansministeren, Statsministeren og Folketingets dertil
hørende udvalg og Jyllands Posten.

Idet jeg anmoder om at blive taget alvorlig, og at blive betragtet som et menneske, og
ikke blot som en sag, sendes dette, i et efterhånden sidste håb om assistance.

Jeg har fra Civilstyrelsen modtaget afslag på min ansøgning om fri proces imod Den
danske Stat, hvilket jeg straks skal informere om, at jeg beklager og derfor må anke.

Min anmodning om fri proces, skal ses i lyset af, at jeg som dansk statsborger dels
modtager mindre i pension end andre danske statsborgere, og dels, at jeg modtager
mindre end f.eks. en flygtning.

Forhold jeg finder både anstødelige og diskriminerende, og som må vække afsmag i
en moderne stat, hvor hensynet til ligestilling og menneskerettigheder, kønnene og
religionerne imellem, i høj grad søges tilstræbt.

Hvorfor så ikke i mit tilfælde?

At dele og klassificere borgerne i A og B -borgere er diskriminerende.

I over 20 år har jeg følt og føler mig diskrimineret, dvs. behandlet og betragtet, som
anden rangs.

Et forhold jeg, som sagt finder både upraktisk, ubehageligt, beklageligt og
uforståeligt, at Den danske Stat både søger at fastholde mig i, og dermed gør sig til
talsmand for.

I forbindelse med min opståede sygdom, mistede jeg alt. Dvs, det man normalt anser
værdifuldt: Min kone, mit barn, min ejerlejlighed og min bil.

Derimod erfarer jeg, at andre mennesker, der kommer hertil, ude af stand til at klare
sig selv, og som på denne baggrund modtager hjælp, ikke ses ringerestillet af den
grund. Snarere tværtimod.

Hvorfor skal jeg stilles ringere end andre mennesker?

Civilstyrelsen er åbenbart ude af stand til at se det diskriminerende i ovennævnte,
hvilket jeg står uforstående overfor; idet de diskriminerende forhold står lysende
klart.

Også selvom dette forsøges bortforklaret af forskellige juridiske forhold.

Hvilket jeg som pensionist, skal undlade at komme nærmere ind på.

For på bundlinien, er det det forhold, at jeg modtager mindre end 1. andre danske statsborgere og 2. nyttilkomne mennesker, som er diskriminerende.

Ydermere, forværres min situation af det forhold, at jeg pga. min ringe økonomiske situation, hvilken jeg som sagt er udelukket fra selv at øge positiv indflydelse på, er ude af stand til at flytte fra denne trøstesløse beton gettho, hvor jeg, der trods alt har kæmpet for mit land i to omgange, og i øvrigt ellers har søgt at leve op til de krav og forventninger, som stilles, da jeg på baggrund af kærlighed i sin tid indvandrede til Danmark, tilsyneladende nu er tvunget til at henslæbe min tilværelse i udsigtsløst til den bitre ende.

Hvilket ydermere rejser spørgsmålet om Den danske Stat kan pålægge mig, dvs. tvinge mig til at bo et ganske særligt sted, i et ganske særligt område, under ganske særlige forhold?

Formodentlig ikke, men det kan De forhåbentlig hjælpe mig med at svare på?

Endelig skal jeg sige, at jeg udmærket forstår Deres og Civilstyrelsens forhold til §§. Ikke desto mindre føler jeg trang til at indvende, og dermed rejse spørgsmålet om ikke disse er lavet af hensyn til mennesker, og ikke omvendt, og at §§ derfor formodentlig må søges tilpasset den enkeltes situation?

Jeg vil således bede Dem se på sagen og søge dennes kerne, førend De fastlåser mig i et diskriminerende forhold; og i stedet følger den danske tankegang til ende, og lader det menneskelige, det humane træde i forgrunden.

På denne baggrund tillader jeg mig at takke Dem på forhånd for Deres tid og generøsitet; idet jeg skal gøre opmærksom på, at jeg hjertens gerne står ansigt til ansigt med Dem.

Venlig hilsen

Igal Golan
Gillesager 268, 4 mf.
2605 Brøndby.